

Vlaams
Parlement

ingediend op **1858** (2018-2019) – Nr. 2
25 maart 2019 (2018-2019)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Cindy Franssen en Ingeborg De Meulemeester

over het voorstel van resolutie

van Katrien Schryvers, Lorin Parys, Martine Taelman,
Elke Wouters, Vera Jans en Tine van der Vloet

betreffende een meerjarenperspectief
voor de jeugdhulpverlening

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bert Moyaers.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Danielle Godderis-T'Jonck, Lorin Parys, Peter Persyn, Elke Sleurs,
Tine van der Vloet;

Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;

Freya Saeys, Martine Taelman;

Bert Moyaers, Freya Van den Bossche;

Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Lies Jans, Manuela Van Werde, Elke Wouters;

Sonja Claes, Dirk de Kort, Jamila Hamddan Lachkar, Tinne Rombouts;

Jo De Ro, Laurence Libert;

Jan Bertels, Bart Van Malderen;

Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

1858 (2018-2019) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het voorstel van resolutie betreffende een meerjarenperspectief voor de jeugdhulpverlening tijdens haar vergadering van 20 maart 2019.

1. Toelichting door Katrien Schryvers

Katrien Schryvers herinnert eraan dat in 2014 de integrale jeugdhulp van start ging. Die beoogt de samenwerking en afstemming van alle actoren in de jeugdhulp, die een gezamenlijk engagement aangaan voor minderjarigen en hun ouders of opvoedingsverantwoordelijken. De voorbije regeerperiode waren er heel wat financiële inspanningen voor jeugdhulp: voor rechtstreeks toegankelijke hulp en preventie, maar ook voor de uitbreiding van de residentiële jeugdhulp, want beide blijven noodzakelijk. Ondanks de stijgende middelen blijven er grote noden in de residentiële jeugdhulp. Minister Jo Vandeuren heeft een taskforce opgericht die tien bouwstenen ziet voor de residentiële jeugdhulp van de toekomst. Meer van hetzelfde, onder meer dezelfde soort leefgroepen, voldoet niet langer. Niet alleen omdat de problematieken van jongeren complexer worden, ook omdat meer maatwerk en kleinere leefgroepen beter zijn voor de jongeren, maar ook voor de begeleiders. Simbahuizen, gezinshuizen, een sterke pleegzorg zijn daar veruitwendigingen van. Nieuwe, kleinschalige, innovatieve woonvormen hebben ook aangepaste infrastructuur nodig.

Om al die redenen vragen de indieners de Vlaamse Regering om een meerjarenperspectief voor de residentiële jeugdhulp te ontwikkelen en daaraan de nodige financiële middelen te koppelen. Ze vragen dat op basis van de niet-ingevulde behoeften aan zorg en ondersteuning wordt ingezet op een versterking en uitbreiding van de reguliere hulpverleningscapaciteit voor kinderen en jongeren die tijdelijk niet meer thuis, in hun context of in een pleeggezin terecht kunnen, bij de voorzieningen die het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn of zijn rechtsopvolger heeft erkend, waarbij het personeelskader van die voorzieningen spoort met de zorgzwaarte, het werken in kleinere leefgroepen budgettair mogelijk wordt gemaakt, een diversificatie van mogelijke verblijfsvormen wordt bewerkstelligd en de mogelijkheden tot vorming van medewerkers in de jeugdhulpverlening verder worden versterkt.

2. Bespreking

N-VA vindt het volgens *Lorin Parys* belangrijk dat een kind dat thuis niet kan opgroeien, de meest gepaste hulp krijgt. Voor kinderen in jeugdvoorzieningen is een klik met een begeleider het allerbelangrijkste. Met een langetermijnperspectief kan de jeugdhulp beter en weloverwogen plannen. N-VA is het helemaal eens met het idee van kleinere settings, bij voorkeur een familiale context zoals gezinshuizen. Plannen met als doel kleinere opvangvormen en een zo goed mogelijke opvang voor kinderen en jongeren die thuis niet kunnen opgroeien, geniet zijn steun.

Jan Bertels ziet goede aspecten in dit voorstel van resolutie, hoewel de vraag voor een meerjarenperspectief op het einde van de regeerperiode komt. Voor sp.a is dit voorstel van resolutie echter te weinig ambitieus. Het vraagt immers niet de absolute garantie dat voor elk kind de zorg die nodig is, voorhanden is. Het vraagt enkel een stapsgewijze aanpak, en daarbij komt dat de meerderheid nagelaten heeft die stappen in de loop van deze legislatuur te zetten. Om die reden zal sp.a zich onthouden.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Bert MOYAERS,
voorzitter

Cindy FRANSSEN
Ingeborg DE MEULEMEESTER,
verslaggevers